

Kone og Børn heller Intet skulle savne af det Nødvendige. Det har ikke manglet hidtil, og det vil ikke mangle for Fremtiden, med mindre man vil sikke sig dette saaledes, at derved gjøres alle andre Stander usikre, fra hvilke Brødet skulde komme. Allsaa det er Resultatet af mine Betragtninger, at de tilkommende Pensioner kan man enten lade ordne sig selv (umaadelig Latter), som en æret Rigsdagsmand igaar antydede, og som ogsaa den ærede Ordfører berørte, nemlig ordne sig selv ved en Slags Livsforsørgelse, ved en Slags Livrente, som Embedsmændene selv ordne, og hvori Embedsmændene selv have Deel og ere interesserede, og naar Gagesystemet passende dertil sættes, da vilde det unægtelig være det Allerbedste og det Allerstikreste og det bedste Børn mod Misbrug. De Forhindringer, som derimod vilde opstaae, ifølge den ærede Ordførers Bemærkning, ved Anvendelse af Grundlovens § 22, ved saadanne vilkaarlige Afstedigelser, som ingen Beregning kan tage med, det troer jeg, vilde for det Første i gammel dansk Regning aldrig blive for noget at regne, og skulde der komme en ny Orden, hvorefter det gik i Skotte-tal paa den Bane med Afstedigelser, da vide vi nok, at der da ogsaa maatte komme en anden Orden til Modvægt derimod. Jeg skal med Hensyn til mine Uttringer see at stille et Endringsforslag, som gaaer ud paa, at denne Lov faaer at hvile, indtil vi føle Trang til den.

Formanden: Rigsdagsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Schiøtt: Da de væsentligste af de Bemærkninger, jeg havde at gjøre, allerede ere gjorte af den foregaaende Taler, saa vil jeg, for ikke at spilde Thingets Tid, frasalde Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Ribe- og Sønderhavs Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Sall: Der er blevet talt saameget i denne Sag, at jeg vistnok skulde have renonceret paa Ordet, som nu er blevet mig givet, og som jeg allerede ved Begyndelsen af Forhandlingerne udbød mig, dersom jeg ikke i min Stilling som Medlem af Comiteen havde fundet en Opfordring til dog ogsaa at udtale min Anskuelse, og jeg skal bestræbe mig for at gjøre det i den størst mulige Korthed. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Eshærning) udtalte under Forhandlingerne over den herhenhørende Paragraph i Grundloven i Rigsforsamlingen iflor som sin Overbeviisning, at Embedsmændenes Berettigelse til Pension var begrundet i en virkelig Statsinteresse. Det glædede mig dengang at høre disse Ord udtalt af den ærede Rigsdagsmand, og jeg troer, at det er godt og nyttigt, at disse Ord igjen blive fremhævede under de Forhandlinger, som vi nu befinde os i. Jeg troer nemlig, at det har viist sig under Forhandlingerne, at endeel Talere ere gaaede ud fra et andet Synspunkt, have mere betragtet Spørgsmaalet som om det dreiede sig om en vis Generensitet, en Begunstigelse mod Embedsmændene personligt (Ja!), som om det vel var Noget, som Staten, hvis den skulde befinde sig i overvættede gode oeconomicke Omstændigheder, kunde tillade sig som en anden Luxus, men som den paa ingen Maade kunde gaae ind paa, naar den ikke var i et saadant Tilfælde; de have med andre Ord aldeles ikke villet betragte det som om her var Tale om Opnaaelsen af en virkelig Statsinteresse, som til sin Opnaaelse kræver Anvendelsen af pecuniære Midler. Denne Betragtningssmaade har da tillige ganske naturligt medført en anden Mislighed, som jeg mener, det kan kaldes, den nemlig, at man fra flere Sider er gaaet ind paa en Betragtning af selve Embedsstanden, en Burdering af den danske Embedsstands Værd, Dygtighed, Berettigelse o. s. v.